

حیدر

رمضان در کلام خوبان

رمضان در کلام معصومین

دعای روزه‌داران:

قال الکاظم علیه السلام: «دعوه الصائم تستجاب عند افطاره؛ امام کاظم علیه السلام فرمود: «دعای شخص روزه‌دار، به هنگام افطار مستجاب است». بحار الانوار، ج ۹۲، ص ۲۵۵، ح ۳

پاداش روزه:

قال رسول الله صلی الله علیه و آله: «قال الله تعالی: «الصوم لی و انا اجزی به»؛ رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود: «خدای تعالی فرموده است: روزه برای من است و من پاداش آن را می‌دهم.» وسائل الشیعه، ج ۷، ص ۲۹۴

جرعه نوشان بهشت:

قال رسول الله صلی الله علیه و آله: «من منعه الصوم من طعام یستهیبه کان حقاً علی الله ان یطعمه من طعام الجنة و یسقیه من شرایها؛ رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود: «کسی که روزه، او را از غذاهای مورد علاقه‌اش باز دارد برخداست که به او از غذاهای بهشتی بخوراند و از شراب‌های بهشتی به او بنوشاند.» بحار الانوار، ج ۹۳، ص ۳۳۱

رمضان در کلام امام خمینی

اگر با پایان یافتن ماه مبارک رمضان، در اعمال و کردار شما هیچ گونه تغییری پدید نیامد و راه و روش شما با قبل از ماه صیام فرقی نکرد معلوم می‌شود روزه‌ای که از شما خواسته‌اند محقق نشده است. اگر دیدید کسی می‌خواهد غیبت کند، جلوگیری کنید و به او بگویید! «ما متعهد

شده‌ایم که در این سی روز ماه مبارک رمضان از امور محرمه خودداری ورزیم» و اگر نمی‌توانید او را از غیبت باز دارید از آن مجلس خارج شوید! ننشینید و گوش کنید! باز تکرار می‌کنم تصمیم بگیرید در این سی روز ماه مبارک رمضان مراقب زبان، چشم، گوش و همه اعضا و جوارح خود باشید. توجه بکنید که به آداب ماه مبارک رمضان عمل کنید؛ فقط، دعا خواندن نباشد، دعا به معنای واقعی‌اش باشد.

رمضان در کلام مقام معظم رهبری

در روایت داریم که درهای آسمان در ماه رمضان گشوده است؛ یعنی رابطه‌ی قلبی انسان با خدا در این ماه آسان تر از همیشه است. همچنین در روایت داریم که درهای بهشت در ماه رمضان گشوده است؛ یعنی به برکت روزه و توجه و خشوعی که لازمه‌ی روزه است، فرصت و توفیق کار نیک برای انسان وجود دارد. البته فرصت به معنای تحقق آن چه انسان از آن فرصت جستجو می‌کند، نیست؛ اراده، دنباله‌گیری، خواست و حرکت ما را لازم دارد. در هر حال این فرصت وجود دارد و ما می‌توانیم از آن بهره ببریم و استفاده کنیم. مقام معظم رهبری، آبان ماه ۱۳۸۱

دوستان سعی کنند در همه‌ی اوقات - به خصوص در ماه رمضان - تلاوت قرآن را از یاد نبرند. قرآن نباید از زندگیتان حذف شود. تلاوت قرآن را حتما داشته باشید؛ هر چه ممکن است. تلاوت قرآن هم، با تأمل و تدبر اثر می‌بخشد. تلاوت عجله‌ای که همین طور انسان بخواند و برود و معانی را هم نفهمد یا درست نفهمد، مطلوب از تلاوت قرآن نیست؛ نه این که بی‌فایده باشد - بالأخره انسان همین که توجه دارد این کلام خداست، نفس این یک تعلق و یک رشته ارتباطی است و خود همین هم مغتنم است و نباید کسی را از این طور

قرآن خواندن منع کرد؛ لیکن تلاوت قرآنی که مطلوب و مرغوب و مأور به است (به آن امر شده)، نیست. تلاوت قرآنی مطلوب است که انسان با تدبر بخواند و کلمات الهی را بفهمد، که به نظر ما می‌شود فهمید. اگر انسان لغت عربی را بلد باشد و آن چه را هم که بلد نیست، به ترجمه مراجعه کند و در همان تدبر کند؛ دو بار، سه بار، پنج بار که بخواند، انسان فهم و انشراح ذهنی نسبت به مضمون آیه پیدا می‌کند که با بیان دیگری حاصل نمی‌شود؛ بیشتر با تدبر حاصل می‌شود؛ این را تجربه کنید. لذا انسان بار اول وقتی مثلاً آیه‌ی مرتبط به هم را می‌خواند، یک احساس و یک انتباه دارد؛ بار دوم، پنجم، دهم که همین را با توجه می‌خواند، انتباه (توجه) دیگری دارد؛ یعنی انسان انشراح ذهن پیدا می‌کند. هر چه انسان بیشتر انس و غور پیدا کند، بیشتر می‌فهمد و ما به این احتیاج داریم.

مقام معظم رهبری، مهرماه ۱۳۸۴

رمضان در کلام علامه طباطبائی

علامه طباطبائی رحمته الله علیه، مفسر بزرگ قرآن و فیلسوف شرق، ماه مبارک رمضان تا صبح بیدار بودند. مقید بودند دعای سحر را با افراد خانواده بخوانند و پیش از ماه رمضان از همسایه‌ها اجازه می‌گرفتند که اگر برای سحر خواب ماندند آنها را بیدار کنند. ایشان در درس تفسیرشان فرموده بودند که من در طول عمرم تا به حال به یاد ندارم که شب‌های ماه رمضان را خوابیده باشم. علامه حسن زاده‌ی آملی می‌نویسد: «وقتی به حضور شریف علامه طباطبائی رحمته الله علیه تشریف حاصل کرده بودم و عرض حاجت نمودم، فرمود: «آقا دعای سحر حضرت امام باقر علیه السلام را فراموش مکن که در آن جمال، جلال، عظمت، نور، رحمت، علم و شرف است و حرفی از حور و غلمان نیست. اگر بهشت شیرین است، بهشت‌آفرین شیرین تر است.

رمضان در کلام آیت الله مصباح یزدی

آب آثار و برکات زیادی دارد و سرچشمه‌ی حیات به شمار می‌آید «وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيًّا» در میان مواد طبیعی هیچ چیز؛ همچون آب آلودگی‌ها را از بین نمی‌برد، بهترین، راحت‌ترین و مفیدترین وسیله برای شست و شو و زودن آلودگی‌ها و کثافات آب است. ماه رمضان نیز ماه طهور نامیده شده است. ماهی که آلودگی‌ها را از بین می‌برد، بیشتر مردم در ماه‌های سال آلودگی‌هایی پیدا می‌کنند. آلودگی‌هایی که انسان را از خدا دور می‌کند؛ یعنی گناه، براساس حکمت و تدبیر الهی ماه رمضان در میان ماه‌های خاصیت را یافته که وقتی مردم در این ماه احکام شرع را رعایت کنند و احترام آن را نگه دارند از آلودگی‌ها پاک می‌شوند. روزه، تلاوت قرآن و دعاهاست که در این ماه خوانده می‌شود باعث ریزش گناهان و تمیز شدن روح انسان از آلودگی‌ها می‌شود. به ویژه آن که انسان اگر بتواند موفق به توبه و استغفار شود از تمام آلودگی‌ها پاک می‌شود.

هیچ عبادتی، مثل روزه و ویژگی پاک کردن و تمیز کردن را ندارد. در روایت داریم که می‌فرماید: «الصُّومُ لِي وَأَنَا اجْزِي بِهِ؛ خدا می‌فرماید: «روزه برای من است.» نمی‌فرماید نماز برای من است، هم چنان که می‌فرماید کعبه خانه‌ی من است، در ماه‌های سال، ماه رمضان ماه من است، در بین عبادات هم می‌فرماید، روزه برای من است. نماز برای شما و حج برای جامعه. اما روزه برای من است. شاید از آن این باشد که هیچ عبادتی به اندازه‌ی روزه، انسان را از وابستگی به دنیا جدا نمی‌کند. روزه آدم را وارسته و پاک می‌کند. سنگ‌ها را از پای انسان باز و مرغ دل را آماده‌ی پرواز می‌کند. در هیچ عبادتی جز روزه این حالت برای انسان به وجود نمی‌آید. کسانی که آداب روزه را درست رعایت کنند، لذت‌هایی از حالت سبکی روح می‌برند که از هیچ عبادتی نمی‌برند.

رمضان در کلام آیت الله جوادان

چگونه مزه‌ی ماه رمضان را بچشیم؟

آیت الله جوادان در یکی از شب‌های احیا (قدر) فرمودند:

«امشب فقط قول یک گناه را بدهید که یک گناه را کنار بگذارید. برخی می‌گویند به خدا قول ندهید. هیچ وقت به خدا قول ندهید. چرا؟ چون اگر قول بدهید شما را به خودتان وامی‌گذارد که به قولت عمل کنی. وقتی هم شما را به خودت واگذار کرد، نمی‌توانی به قولت عمل کنی. پس چکار کنیم؟ هم قول دهیم و هم قول ندهیم!!»

قول می‌دهیم به کمک و مدد تو ترک کنیم. خدا یا به مدد و کمک تو من این گناه را نمی‌کنم. به کمک تو دیگر نمی‌خواهم این گناه را بکنم. آن وقت اگر آدم چنین کاری کند، یک ماه رمضان را برده است. این ماه رمضان را بردی. نباختی. یک وقت آدم یک عملی را انجام می‌دهد و قبول می‌شود و می‌گویند بردی. آن وقت ان شاء الله قبول می‌شود. به برکت همان توبه ممکن است همه‌ی گذشته‌ها را ببخشند. حالا یک کسی مردتر است و همت بیشتری دارد و همه اشتباهات و گناهانش را قرار می‌گذارد. وقتی بشمارند مشخص می‌شود...

خب. یک کم العفو بگوییم. شاید خدا این یکی را بپذیرد. ما نمی‌دانیم کدام را قبول می‌کند. شاید این یکی را قبول کند. شاید این العفو که گفתי را قبول کرد. از طرف شما که نیست. شما فقط کلمه‌اش را می‌گوی. او باید ببخشد. می‌گوید با این یکی من قبول کردم. لذا می‌گویند هیچ وقت کم نگذار. شاید آن یک دانه که کم گذاشته‌ای قبول شده باشد. ان شاء الله که می‌شود...

چگونه مزه‌ی ماه رمضان را بچشیم؟

خطراول برای جوان‌ها و نوجوان‌ها چشم است. اگر از زبانش (نیز) مراقبت کند؛ یعنی غیبت نکند، دروغ نگوید، از گناه مراقبت کند، گناه چشم و گوش و زبان را مراقبت کند و در جمعی ننشیند که دوستانش نشستند دارند غیبت می‌کنند و هر حرفی دلشان می‌خواهد می‌زنند. اگر این‌ها را مراقبت کند، روزه‌اش قبول می‌شود و مزه‌ی ماه رمضان را می‌چشد.

مزه‌ی ماه رمضان خیلی است. اما اگر آدم یک ذره‌اش را هم بچشد، خوب است. یک ذره‌اش هم خیلی است چه برسد به بیشترش. بنا بر این توصیه این است. البته معمولاً دوستان ما مراقبت می‌کنند. آن‌هایی که مراقبت می‌کنند، یک ذره بیشتر مراقبت کنند. مثلاً یک خانم دارد عبور می‌کند، به چادرش هم نگاه نکنم. به صورتش که نگاه نمی‌کنم چرا که گاهی چادر نیز یک مقداری بدن را نشان می‌دهد. آن را هم نگاه نکنم. آدم هر چه بیشتر مراقبت کند، بهره‌ی ماه رمضانش بیشتر می‌شود.

